Analize și opinii

Dan Diaconu: Cum suntem conduși?

Acum 49 seconds   1 Vizualizari   7 Timp de citire

Când flama anului 1989 cuprinsese și China, conducerea superioară de stat a avut o întâlnire pentru a stabili cum vor răspunde „agresiunii SUA". La nivel diplomatic se știa de ani buni că urmează ca în URSS să se petreacă o schimbare doctrinară care va conduce la pluripartidism și schimbare radicală de regim. China nu era pe lista întrucât nu pătrunseseră la vârful conducerii de stat „oameni de bine" agățați de forțele externe. Cu toate acestea, în interiorul statului chinez se dezvoltase o rețea de dizidenți, croită după modelul celor din Estul Europei, iar totul degenerase la evenimentele din Piața Tienanmen.

Existau două variante puse pe masă. Prima, cea chinezească pe care o știa toată lumea: întărirea tiraniei. Cealaltă, o ciudățenie emisă de o figură de primă mână a Partidului Comunist Chinez, care avea o înțelegere profundă a societății occidentale și care propunea, nici mai mult nici mai puțin decât … occidentalizarea Chinei. Asupra sa nu planau îndoieli, iar punctul său de vedere, cu toate că era cât se poate de coerent, ridica multe semne de întrebare, astfel încât i-au solicitat clarificări ale punctului său de vedere.

Pe scurt, ceea ce spunea părea de neacceptat pentru membrii de vârf ai Partidului. Flexibilizare, libertate de mișcare, libertate de expresie s.a.m.d. Pus la colț de către membrii mai în vârstă și admonestat pentru că pune în pericol stabilitatea țării, a fost întrebat direct: „C*um crezi că vei ține atunci oamenii în frâu în condițiile în care acum, când supravegherea e strictă, se întâmplă ceea ce vedem?*". Răspunsul său a fost șocant

Problemele de azi, a spus el, sunt date de expunerea excesivă a partidului. Omul muncește și când ajunge acasă nu are ce face. Partidul a mers pe ideea că va reuși să creeze omul ideal, iar acum sunt oameni în stradă. E clar că adeziunea la politicile Partidului nu mai este aceeași, în plus propaganda capitalistă înflorește. Nu ne putem opune deoarece, chiar și dacă întărim supravegherea și impunerea legii, până la urmă ne vom trezi în fața unui popor dușman și vom fi nevoiți să capitulăm.

Esența a ceea ce propun este secretul stabilități societăților occidentale. Cu toate că au mai multe partide, cu toate că societatea pare instabilă, de fiecare dată merge într-o direcție clară, fără a se da la o parte de la direcție, indiferent de cine vine la putere. Pluripartidismul occidental este tot un monopartidism deoarece sunt trasat limitele în care trebuie să se miște(cei care încearcă să devize direcția sunt numiți extremiști și marginalizați). Iar acolo, chiar dacă sunt revolte, sunt revolte punctuale și nimeni nu se gândește să înlocuiască sistemul, ci să dea jos un partid sau altul, cu alte cuvinte să schimbe actorii din față. Echivalentul de la noi ar fi revolta împotriva unui primar sau al unui guvernator regional. Însă, direcția rămâne neabătută.

Aceasta este doar o poză falsă. Sistemul occidental nu se bazează pe pluripartidism. E doar una din fețele sale. Nu e ciudat că noi avem parte de revolte acum, când am reușit să creștem nivelul de trai al țării? Am reușit prin propriile puteri, iar acum vedem că Occidentul ne distruge. De fapt nici nu e nevoie de intervenția unor forțe din afară pentru a se vedea fenomene similare. Și în Occident s-ar revolta oamenii dacă ar fi în stadiul în care suntem noi acum. Frustrările la noi vin din diferențele care se văd în societate și din faptul că unii au

impresia că sunt blocați în idealurile lor de către Partid. Treaba noastră este să spulberăm această idee din mințile oamenilor.

Trebuie să înțelegem că nu vom putea crea omul ideal, iar asta vedem acum în stradă. Trebuie să facem ceea ce face Occidentul, anume să modelăm omul în direcția idealului societății și Partidul să se ocupe de direcție. Cum poți face asta eficient, fără să te trezești cu oameni în stradă? Exact cum o face Occidentul: ***lăsându-i să acumuleze deoarece ulterior le va fi suficient de frică să nu-și piardă agoniseala****. Nu e vorba obligatoriu de averi mari, cu toate că cei mai mulți vor visa la ele. Chiar și acum avem colecționari de nimicuri pe care nu-i știm și care, întâmplător, nu se amestecă în mișcările împotriva Partidului deoarece le e frică să nu piardă ceea ce au acumulat.*

În Occident i se spune consumerism. Oamenii au de ales între aceleași lucruri prezentate în zeci și sute de feluri. Femeile își cumpără multe haine, bărbații caută mașini puternice de care se îndrăgostesc. La noi oamenii nu au ce face după ce termină munca. În occident omul așteaptă să-și termine munca pentru a-și îmbunătăți mașina, casa s.a.m.d. Iată de ce la noi omul se revoltă. Omul simplu nu poate fi crescut ideologic și de aceea trebuie să-i dai un drog, iar acel drog este mania cumpărăturilor. Pentru a-și putea satisface dorința va trebui să muncească mai mult. Brusc, idealul său nu va mai fi schimbarea sistemului politic, ci câștigarea de bani.

Vedem cum se înghesuie oamenii spre Zonele Economice Speciale, doar pentru că acolo se câștigă mai mulți bani. Acele zone ne aduc o creștere economică puternică și trebuie să ne întrebăm ce anume urmărim: creșterile aduse de aceste zone sau frustrarea oamenilor

răscruce. Ceea ce propun este cât se poate de simplu: extindem Zonele Speciale la nivelul întregii țări, permitem deschiderea întregii economii, astfel încât relațiile economice vor fi cele care vor prima. Oamenii își vor omorî timpul liber în căutarea distracțiilor mărunte care învârt banii în economia țării, conducând astfel la creșteri de PIB și dezvoltare. Rolul Partidului va fi atunci cel de îmbunătățire continuă a politicilor educaționale, astfel încât să avem o forță de muncă din ce în ce mai educată. Iar consumerismul va fi drogul care va muta focalizarea populației de pe politică spre realizarea personală. Pentru omul de rând, Partidul trebuie să existe, dar ca model și ca garanție a realizărilor pe care le au ei. Astfel întreg sistemul politic al țării și oamenii vor fi în aceeași barcă.

Desigur, acum trebuie să arătăm fermitate, să dăm un exemplu pentru toată lumea că Partidul este de nemișcat. Va trebui să întărim disciplina, dar, pe parcurs, trebuie să dăm drumul câte puțin, astfel încât omul să poată vedea „că i se deschide calea”. Trebuie să învățăm să folosim armele Occidentului și să-i învingem cu armele lor. Singurul element împotriva căruia va trebui să luptăm va fi degenerarea pe care o vedem acum în Japonia și în alte țări occidentale, iar aici rolul esențial îl va avea educația. Omul simplu trebuie lăsat să aibă consumul ca ideal, dar va trebui să ne asigurăm că sistemul educațional va scoate mulți oameni care vor avea ca ideal știința și tehnica.

În mare, acestea au fost ideile expuse, care i-au convins pe cei care propuseseră închiderea Zonelor Economice Speciale ca „represalii” pentru agitația creată. Personajul despre care vă povestesc a mai continuat să conducă din umbră pentru a-și vedea direcția pusă în practică. Culmea, a fost singurul om din politica recentă care a condus țara inclusiv atunci când nu mai ocupa nicio funcție.

Așa a ajuns China acolo unde se află. Ideea e simplă: și noi și ei suntem conduși în același mod. Partea proastă e că noi suntem conduși așa în interesul altora, în timp ce ei sunt conduși așa în interesul lor. La urma

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/

Despre autor

editor